

ACEI RENUMIȚI MEȘTERI STICLARI...

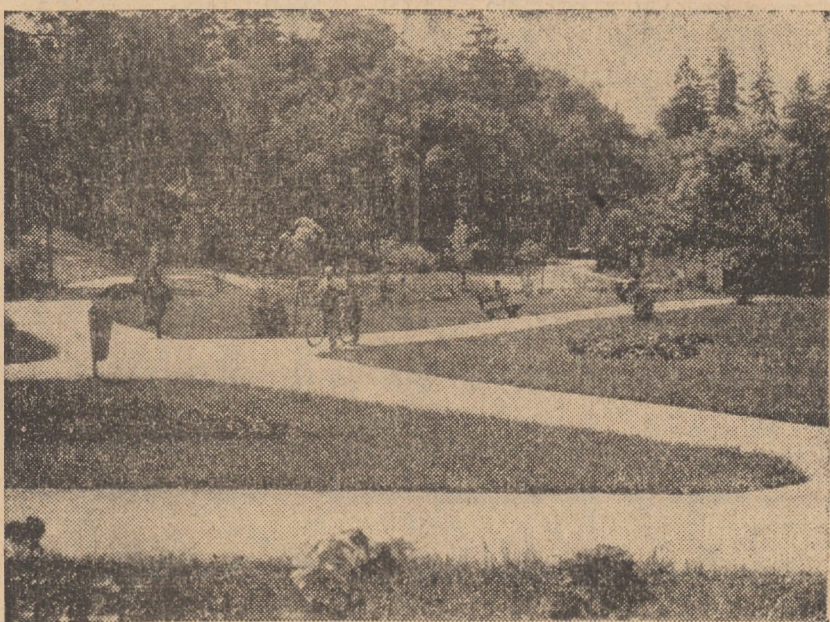
A vorbi despre fabrica „Vitromelan” înseamnă a sugera numeroase vitrine din țară și de peste hotare ornate în inspirate arabescuri de sticlă și pe sticlă; înseamnă a vorbi de peste cele 20 de țări cu care întreține relații, dar mai ales înseamnă a vorbi despre acei renumiți meșteri sticlar.

Ochiul de turist a refuzat de astă dată să se oprească prea mult în fața celor 4 cupatoare complet automatizate cu un randament de mai multe ori dublat, sau poate s-a oprit și a privit grav la acea instalație ingenioasă în care intra acel praf silicios și apărea la celălalt capăt al benzii obiectul de sticlă.

M-am oprit însă în hala celorlalte 5 cupatoare. De la intrare am fost fascinat de priveliște, în felul ei unică. Această imensă hală de oficiere a artei de sticlărie mi-a apărut în detaliu, pe fragmente. Și atunci, aproape involuntar, m-am gândit la faptul că sînt un spectator în cea mai originală sală de teatru — un teatru cu sute de interpreți pe cîteva scene circulare.

În mijlocul cupatoarelor cu mai multe guri incandescente. În jur lor — podiumuri — autentice scene pe care zeci de sticlarși își exercită arta, un fel de pantomimă, un dans, în care pasta incandescentă are funcția de idol, care aleargă, e invitată în aer, e introdusă în tuburi, i se însușă viață și formă. Am avut ocazia să-l cunosc, să-l văd pe acești așanumii sticlarși suflători. Le-am admirat gestul precis, de ritual și îndemnată de magicienii, din care în câteva secunde apărea vaza lungilă, conforionată, cu linii grațioase, paharul, veioza și toate acele obiecte casnice mai mult sau mai puțin ornamentale. Dar mai mult ca orice, m-a impresionat aerul de artiști inspi-rați, plin de naturaleză, un fruct al muncii și jocului, al ideii și formei care mai avea nevoie de un anumit apanaj al mișcărilor compuse în realitate din mișcări moțite de la toate generațiile de sticlarși o dată cu pasiunea pentru acest meșteșug devenit artă. În această hală, a suflătorilor, plutește o tradiție creată de toți cei care au trecut prin vechia uzină medieșană — acea tradiție de meticuloși uvreri — care face cinste spiritului creator românesc.

VALENTIN GRANCEA

Frumosul parc de lângă șoseaua Alba Iulia, într-una din aceste zile călduroase de iulie. Ediliile municipiului Sibiu au reușit să îmbine aici natura cu geometria aleilor și simetria rondourilor de flori

Sibiul, punct de o deosebită însemnătate turistică și de atracție, se dovedește an de an tot mai bine pregătit, mai primitiv. Oriunde vei merge, în hoteluri, restaurante, la camping sau la Valea Aurie, aceleași impresii, cuvinte de mulțumire le vei găsi la oaspeții sibienilor.

Zeci de mii de turiști din țară și de peste hotare au descins în Sibiu în acest an, simțindu-se „ca la ei acasă”. Mulți mărturisesc că nu pot pleca pînă cînd nu scriu cel puțin cîteva cuvinte de mulțumire la adresa celor care s-au îngrijit să le asigure toate condițiile necesare, în așa fel încît să se poată bucura din plin de vacanță. La poartă campingului din Dumbrăva opriți o mașină din Olanda. Cei doi soți, au ținut neapărat să-și lase impresiile pe hîrtie și

să strîngă mîna responsabilului.

Vizităm campingul, cu stejarul uitaș printre care „au răsărit” corturi în culori, forme și mărimi felu-

litate pe o mîșună frumoasă, la intrare. Ca și alți turiști care au trecut pe aici, inginerul Frederic Tondea și soția sa, din Tg. Mureș, țin să releve poziția deosebită

la intrare. Ca și alți turiști care au trecut pe aici, inginerul Frederic Tondea și soția sa, din Tg. Mureș, țin să releve poziția deosebită

Cuvintele celor ce au poposit aici sînt dintre cele mai elogioase. V. Ștefan din Pitești consemna printre altele: „Am făcut excursii în țară, în multe

regiuni, și nu am găsit nădăduri altele deosebite acordate turiștilor, cîrora li se creează condiții optime, pentru a se simți „ca la ei acasă”. Vin din Constanța — spune altcineva — și am rămas impresionat de fe-

Turiștii despre ospitalitatea sibiană

rite, adevărate căsuțe fermecate ieșite dintr-un cadru de basm. De fapt, revelația pe care o ai la prima imagine nu este alta. Și mărturie stau însemnările din cele trei cărți de impresii și sugestii, care se

a campingului și condițiile asigurate: „O lume de basm e o formă legendară, poetică transpusă prin inspirație în proză. Această lume de basm o poți găsi, fără exagerare, în campingul de la Dumbrăva Sibiului”.

Eligibile sînt numeroase. Ele rămîn unele dintre cele mai bune scrisori de recomandare, acele scrisori care îndreptățesc taina sibienilor de gazde bune, unde turiștii sînt primiți într-un mod deosebit de ospitalier.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

BIBLIOTECA „ASTRA”
SIBIU

Tribuna Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul III, nr. 759

Vineri, 31 iulie 1970

4 pagini 30 bani

Pași pe calea unei colaborări fructuoase între industria locală și republicană

Sarcinile economice de mare însemnătate pe care Congresul al X-lea al P.C.R. le-a ridicat în fața industriei noastre pentru viitorul cincinal se regăsesc și în sectorul industriei locale. În afara prevederilor referitoare la volumul producției, la diversificarea ei, documentele Congresului au inserat obligația ca această industrie să sîndeze permanent o gamă cît mai largă de posibilități de dezvoltare a cooperării cu întreprinderile republicane în realizarea unor repere, subansamble și piese de schimb.

Avantajele acestui gen de colaborare — verificate de altfel și pe plan mondial — rezidă mai ales din particularitățile proprii micilor industrii: posibilitatea de adaptare rapidă la cerințele pieței cu cantități oricît de mici, satisfacerea prin diversitate și calitate a celor mai variate solicitări, posibilitatea executării unui finisaj superior rezultat din lucrul „bucată cu bucată”, o mare elasticitate în trecerea de la o serie mică la alta pentru a asigura prompt a-provizionarea marilor întreprinderi industriale etc.

În contextul acestor avantaje incontestabile, Direcția județeană de industrie locală s-a preocupat continuu de stabilirea și extinderea unor legături de cooperare cu industria republicană. În anul 1969, de pildă, volumul colaborărilor a fost de 15 milioane lei, reprezentînd 5,4 la sută din producția marfă. Asemenea legături, între întreprinderile noastre și diverse unități industriale din țară au devenit uneori tradiționale. Este cazul colaborării îndelungii și fructuoase dintre I.L. ELCA Mediaș și întreprinderea „Electromontaj” București; I.L. AMET Sibiu cu

Uzina mecanică și „Balanta” din Sibiu și uzina bucureșteană „Semănătoarea”; I.L. MACO Sibiu cu uzina Tractorul Brașov și altele.

În cadrul acestor legături de colaborare, întreprinderile noastre au livrat, de obicei, diverse piese turnate din materiale ferose și neferoase și au executat un mare volum de prelucrări mecanice la diferite repere (bucse, cuzineți, roți dîtate, robineti, containere, S.D.V.-uri etc.) ce compun anumite produse ale uzinelor menționate.

De-a lungul ultimilor trei ani, din inițiativa Comitetului executiv al Consiliului popular județean Sibiu, direcția noastră a întreprins eforturi susținute pentru asimilarea și prelucrarea unor sortimente ale întreprinderilor republicane. Dispunînd de un număr redus de utilaje, scule și dispozitive, am reușit totuși în multe cazuri să desconsolidăm capacitățile de producție ale acestor întreprinderi, prelucrînd fabricația a diverse repere. Astfel I.L. ELCA Mediaș produce în prezent un număr de 14 sortimente de aparatură electric de joasă tensiune (prize duble, prize capsule în bachelită și în siluminu, prize triple cu cordon, prize și fise tripolare de 10 și 25 A etc.), creîndu-se astfel numai în anul 1969 o capacitate disponibilă la „Electromontaj” București de 4,5 milioane lei, pentru acest an valoarea producției preluate preconizîndu-se a ajunge la 7,5 milioane lei.

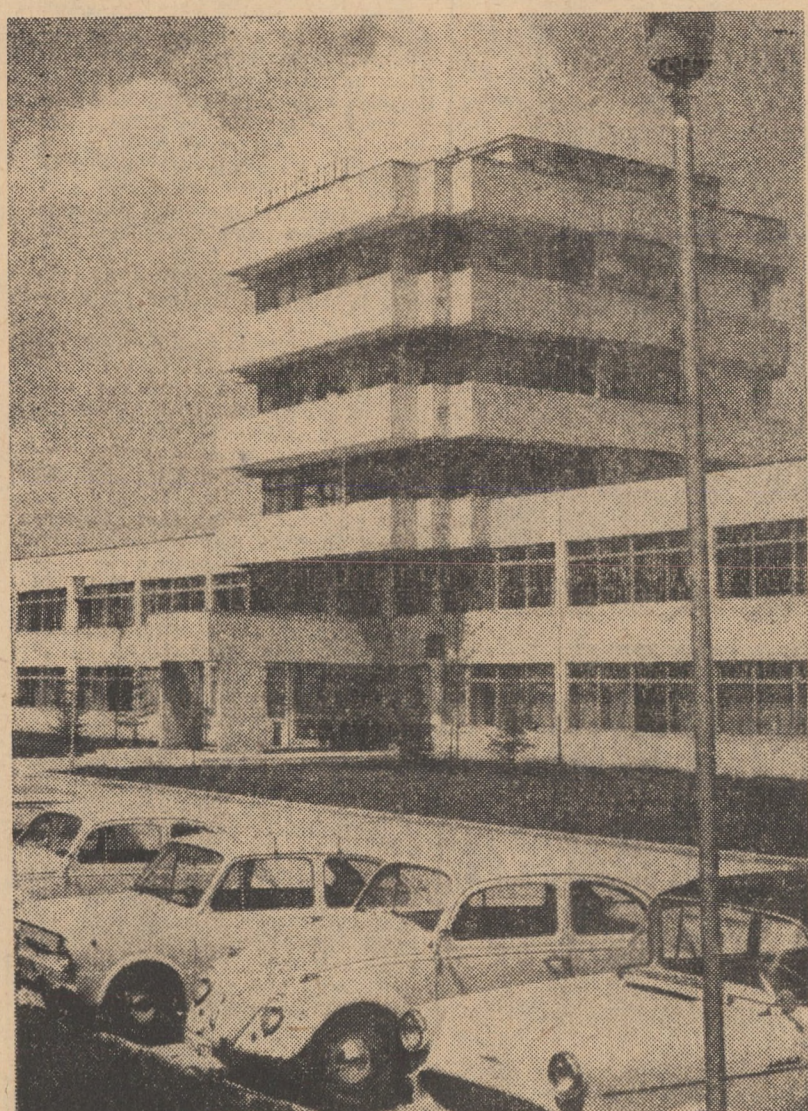
I.L. MACO Sibiu a preluat în ultimul timp producția de articole din galali (nasturi, butoni și mîner pentru mobile etc.) de la întreprinderea „Flamura roșie” Sibiu. Tot în cadrul colaborărilor s-a preluat producția de balante zecimale de la uzina „Balanta” și a mașinii de frezat mozaic, de către AMET Sibiu, obținîndu-se prin aceasta o rezervă de capacitate de producție în industria construcțiilor de mașini și, implicit, un potențial mai bine utilizat în industria locală de cea 4 milioane lei anual.

În prezent se fac demersuri pe lângă Fabrica de mase plastice București pentru preluarea de către I.L. MACO Sibiu a unei linii tehnologice de fabricație a copertilor din poli-etenilă, și diverse rechizite scolare, în valoare de 5 milioane lei anual.

În ciuda pașilor importanți făcuți pe calea unei colaborări fructuoase cu întreprinderile republicane, putem spune că acestea se menține încă în perimetrul unor contacte intim-ploare, izolate, bazate în cea mai mare măsură pe inițiativa industriei locale. De aceea, acțiunile sporadice din anul trecut va trebui să le substituim, în cel mai scurt timp, inițiativa fermă, perfect adaptată la condițiile actuale. Pentru că există posibilități vaste de colaborare, însă exploatarea lor va trebui să fie armonios conjugată cu respectarea unor sarcini operative, de ambele

(Continuare în pag. a III-a)

Ing. GHEORGHE BOGHICI
directorul Direcției județene de industrie locală

UNIVERSITĂȚILE POPULARE — în prag de an nou de învățămînt

În județul nostru, rețeaua universităților populare se lărgeste an de an. Această formă organizată de răspîndire a cunoștințelor culturale-stiințifice, îndrumată și sprijinită direct de organele de partid și de stat, bucurîndu-se de participarea unui mare număr de intelectuali din județ și din țară, a cunoscut și cunoaște o continuă dezvoltare și perfecționare alături de cea ce privește baza materială, cit și conținutul și volumul cunoștințelor transmise.

Pe lângă universitățile populare din Sibiu, Mediaș și Cluj, în anul 1969-1970 rețeaua s-a lărgit cu o universitate populară la Agnita, o secție a universității populare Mediaș, la Dumbrăveni. Un an de experiență pentru universitatea populară a conștuit și înființarea primelor cursuri externe (în comuna Cristian).

Anul de învățămînt popular 1970-1971 va aduce, evident, lucruri noi în funcționarea universităților populare din județ. Rețeaua universităților populare se va lărgi de la cele patru universități, ce au funcționat în anul trecut, la șase universități populare. Secția de la Dumbrăveni a universității populare Mediaș va deveni unitate de sine stătătoare, iar la Tâlmăciu se va deschide o universitate populară sîtească.

Universitatea populară Sibiu, instituție cu o bogată tradiție în cultura municipiului, se bucură an de an de participarea largă a unui public numeros. În noul an de învățămînt popular, universitatea își propune ca la cele opt cursuri de cultură generală să cuprindă o categorie cît mai mare de oameni ai muncii. Astfel, cursul „Monumente și locuri istorice din județul Sibiu”, în anul al doilea de funcționare, își propune să facă cunoscut celor interesați cele mai importante vestigii ale istoriei poporului

nostru de pe aceste meleaguri. De reținut este forma de desfășurare a acestui curs, prin excursii însoțite de ghidaje făcute de specialiști în domeniile respective.

Cursul „Drept și relații internaționale”, organizat în colaborare cu Comitetul județean de luptă pentru pace, va veni în fața auditorilor cu o tematică de mare actualitate. Amintim doar cîteva teme: Organizațiile specializate ale O.N.U. și rolul lor în dezvoltarea colaborării internaționale, Dreptul cosmic ș.a.

Populația germană găsește în programul universității din Sibiu cursul „Din istoria culturii transilvănene”. Sugestiv intitulat, cursul în limba maghiară „Muncă comună, scopuri comune” intenționează să facă cunoscute cursanților ultimele realizări ale poporului nostru în toate domeniile de activitate.

Întărînd una din cîrățelele activității trecute, universitatea populară Sibiu, în colaborare cu Casa Corpului didactic, în anul de învățămînt următor, vor oferi unei importante părți a intelectualiți sibiene, cadrelor didactice, cursul „Probleme ale muncii educative și de modernizare a învățămîntului”. Cursul va fi susținut de specialiști din centrele universitare București și Cluj.

Din categoria cursurilor de cultură profesională amintim și cursul „Sociologia culturii”.

Imperativul campaniei agricole:

Toate combinele, toate utilajele să funcționeze cu randament maxim, secerătorii să intre în lanuri!

Aceste zile sînt hotărîtoare pentru producția de orz și de grîu: orice oră de întîrziere în stringerea holdei se soldează cu pierderi de recoltă. Întelegînd sensul major al acțiunilor în această perioadă, lucrătorii din agricultură depun eforturi evidente pentru recoltarea orzului și a grîului, pentru înasămîntarea culturilor succesive. În marea majoritate a cooperativelor agricole se lucrează intens, combinele funcționînd din plin la recoltări-treier, iar în lanurile unde randamentul acestora ar fi scăzut au intrat secerătorii. Este drept, nu se realizează preluștind viteza zilnică de lucru planificată. Gradul de îmburuienare a culturilor creează dificultăți serioase în buna funcționare a combine-

nelor. Ne-am convins „pe viu” de acest lucru privind lanurile de grîu ale cooperativelor din Alma. În hotarul „Rețelei”, unde miercuri se aflau două combine, grîul parea că este în cultură ascunsă de... pălămidă. În aceste condiții combinele nu reușesc să-și realizeze norma zilnică de lucru. Mecanizatorul Ștefan Străjan ne-a relatat că în condițiile de lucru existente a realizat abia 800 kg grîu recoltat în 3 ore, ceea ce este cu mult sub capacitatea mașinii. Cea-laltă combină aflată pe holar, a lui Iustin Stan, are defectă încă din ziua precedentă: i se rupse siguran-

ta întînzătorului de la pinza transportoare. Șeful secției I.M.A., Iustin Șerban, era dus la sediul I.M.A. Tîrnava, cu „decada”. Mecanicul de întretinere al secției, Irofin Șerban, fusese pe la combine, dar... În aceste condiții, combinele nu reușesc să-și realizeze norma zilnică de lucru. Mecanizatorul Ștefan Străjan ne-a relatat că în condițiile de lucru existente a realizat abia 800 kg grîu recoltat în 3 ore, ceea ce este cu mult sub capacitatea mașinii. Cea-laltă combină aflată pe holar, a lui Iustin Stan, are defectă încă din ziua precedentă: i se rupse siguran-

ta întînzătorului de la pinza transportoare. Șeful secției I.M.A., Iustin Șerban, era dus la sediul I.M.A. Tîrnava, cu „decada”. Mecanicul de întretinere al secției, Irofin Șerban, fusese pe la combine, dar... În aceste condiții, combinele nu reușesc să-și realizeze norma zilnică de lucru. Mecanizatorul Ștefan Străjan ne-a relatat că în condițiile de lucru existente a realizat abia 800 kg grîu recoltat în 3 ore, ceea ce este cu mult sub capacitatea mașinii. Cea-laltă combină aflată pe holar, a lui Iustin Stan, are defectă încă din ziua precedentă: i se rupse siguran-

Dintre construcțiile industriale ridicate în anii din urmă în municipiul Sibiu, cea a Combinatului Poligrafic ocupă un loc de frunte prin mărime și frumusețe arhitectonică

ta întînzătorului de la pinza transportoare. Șeful secției I.M.A., Iustin Șerban, era dus la sediul I.M.A. Tîrnava, cu „decada”. Mecanicul de întretinere al secției, Irofin Șerban, fusese pe la combine, dar... În aceste condiții, combinele nu reușesc să-și realizeze norma zilnică de lucru. Mecanizatorul Ștefan Străjan ne-a relatat că în condițiile de lucru existente a realizat abia 800 kg grîu recoltat în 3 ore, ceea ce este cu mult sub capacitatea mașinii. Cea-laltă combină aflată pe holar, a lui Iustin Stan, are defectă încă din ziua precedentă: i se rupse siguran-

ta întînzătorului de la pinza transportoare. Șeful secției I.M.A., Iustin Șerban, era dus la sediul I.M.A. Tîrnava, cu „decada”. Mecanicul de întretinere al secției, Irofin Șerban, fusese pe la combine, dar... În aceste condiții, combinele nu reușesc să-și realizeze norma zilnică de lucru. Mecanizatorul Ștefan Străjan ne-a relatat că în condițiile de lucru existente a realizat abia 800 kg grîu recoltat în 3 ore, ceea ce este cu mult sub capacitatea mașinii. Cea-laltă combină aflată pe holar, a lui Iustin Stan, are defectă încă din ziua precedentă: i se rupse siguran-

ta întînzătorului de la pinza transportoare. Șeful secției I.M.A., Iustin Șerban, era dus la sediul I.M.A. Tîrnava, cu „decada”. Mecanicul de întretinere al secției, Irofin Șerban, fusese pe la combine, dar... În aceste condiții, combinele nu reușesc să-și realizeze norma zilnică de lucru. Mecanizatorul Ștefan Străjan ne-a relatat că în condițiile de lucru existente a realizat abia 800 kg grîu recoltat în 3 ore, ceea ce este cu mult sub capacitatea mașinii. Cea-laltă combină aflată pe holar, a lui Iustin Stan, are defectă încă din ziua precedentă: i se rupse siguran-

ta întînzătorului de la pinza transportoare. Șeful secției I.M.A., Iustin Șerban, era dus la sediul I.M.A. Tîrnava, cu „decada”. Mecanicul de întretinere al secției, Irofin Șerban, fusese pe la combine, dar... În aceste condiții, combinele nu reușesc să-și realizeze norma zilnică de lucru. Mecanizatorul Ștefan Străjan ne-a relatat că în condițiile de lucru existente a realizat abia 800 kg grîu recoltat în 3 ore, ceea ce este cu mult sub capacitatea mașinii. Cea-laltă combină aflată pe holar, a lui Iustin Stan, are defectă încă din ziua precedentă: i se rupse siguran-

Dintre construcțiile industriale ridicate în anii din urmă în municipiul Sibiu, cea a Combinatului Poligrafic ocupă un loc de frunte prin mărime și frumusețe arhitectonică

ta întînzătorului de la pinza transportoare. Șeful secției I.M.A., Iustin Șerban, era dus la sediul I.M.A. Tîrnava, cu „decada”. Mecanicul de întretinere al secției, Irofin Șerban, fusese pe la combine, dar... În aceste condiții, combinele nu reușesc să-și realizeze norma zilnică de lucru. Mecanizatorul Ștefan Străjan ne-a relatat că în condițiile de lucru existente a realizat abia 800 kg grîu recoltat în 3 ore, ceea ce este cu mult sub capacitatea mașinii. Cea-laltă combină aflată pe holar, a lui Iustin Stan, are defectă încă din ziua precedentă: i se rupse siguran-

(Continuare în pag. a III-a)

GH. GRĂDINARU

Taina cetății Büyük Çatal

Istoria ne spune că, cu 8000-10.000 de ani î.e.n., s-a declanșat prima revoluție a omului — revoluția neolitică. Vîntorii nomazi din epoca preistoriei s-au transformat treptat în agricultori, au început să întemeieze sate și orașe și au pus bazele istoriei. Multă vreme s-a considerat că această mutație decisivă a avut loc pe pîntecul Egiptului și Mesopotamiei, în bogățiile văi aluvionare, unde au apărut primele civilizații, primele state.

O serie de descoperiri ulterioare au modificat însă aceste concepții.

PE GLOB

Potrivit acestora, schimbarea amini-tății ar fi avut loc în primul rînd în ținuturi înalte — ca Podisul Anatóliei, la o altitudine de 800-1000 m, în pusturile din Asia Centrală, între Caucaz și Munții Pa-lestinei. S-au identificat chiar cîteva centre ale formării omului nou. Un asemenea centru este considerat a fi și Büyük Çatal, descoperit în anul 1958 în Anatólia de către arheologul englez James Mellaart. În acest loc, cu 7000 de ani î.e.n., cel mai vechi oraș cunoscut pînă în prezent, controla comerțul și politica acestei regiuni.

Cum arată orașul acum?

„Cartierul” studiat reprezintă 31a, așă din întregul oraș și cuprinde 70 de locuințe, amplasate ca faguri albinelor, aici omul din Büyük Çatal nu a prevăzut străzi. Majoritatea construcțiilor reprezintă

(Continuare în pag. a IV-a)

informații INFORMAȚII informații

■ În cinstea zilei de 23 August. Luni, la ora 18, la Casa de cultură a municipiului Sibiu va avea loc o conferință despre 23 August, ziua Eliberării patriei de sub jugul fascist. Exponerea va fi făcută de conf. univ. dr. Radu Ciobanu, din București.

■ Festivalul „Cîntecele Ol-tului” la a doua ediție. În-tre zilele de 31 iulie și 2 august, se va desfășura în județul Vilcea (localitățile Călimănești, Govora, Olă-nești, Rîmnicu-Vilcea) a doua ediție a festivalului folcloric județean „Cîntecele Olului”, cu participarea județelor riverane: Harghita, Covas-na, Brașov, Sibiu, Vilcea, Olt. Jude-țul Sibiu va fi reprezentat printr-un grup folcloric al căminului cultural din Porumbacu de Jos și o formație de dansatori de la U.P.A.S., care vor susține un spectacol axat pe obiceiul de muncă „Buzduganul”.

■ Vernisaj. În ziua de 1 august, la ora 11, în holul Școlii populare de artă din Sibiu, va avea loc vernisajul expoziției de artă plastică (pictură, grafică) a pictorilor ama-

tori din județul Hunedoara (50 de lucrări). Expoziția va fi deschisă pînă în ziua de 16 august, putînd fi vizitată între orele 9-13 și 17-20.

■ Succese ale pionierilor sibi-ieni. Ieri s-au întors la Sibiu cei 26 de pionieri care au reprezentat județul nostru la concursurile repu-blicane de carturi (la Brașov), radio „Vîntoarea de vulpi” (la Timișul de Sus), aeromodels și rachetomodels (la Telegra) și fotografii artistice (la Călimănești).

Locul al II-lea pe țară la fotografii artistice și al III-lea, la individual și pe echipe, la carturi au fost ocu-pate de pionieri sibiieni.

■ La sfîrșit de săptămînă. 80 de sibiieni vor pleca duminică în excursie la Gîoagiu. Cu acest prilej vor vedea localități și obiective de interes turistic. Ei vor poposi la Se-beș-Alba și în comuna Aurel Vlaicu, unde vor vizita casa memorială a telerarului pionier al aviației. În a-ceeasi zi, un alt grup, format din 40 de persoane, se va îndrepta către pitoreștile Chei ale Turzii.

MARIN NIȚA

Coloana diverselor

Lui Boboc îi plac purceii

Foarte curios! Boboc dădea purceii unu-doi la mase. La grătar, în propt sau la... litruță, transformată în trăsău. Ilie Boboc, căci așa îl cheamă complet, venit de pe la Drăgășani și angajat la Seica Mare s-a apucat într-o noapte să cam fure niște purcei de la C.A.P. Voia să-l dea pe niște vin de Drăgășani, din cel de care bea când era acasă, și pe un litru de trăsău. Până la urmă schimbul s-a făcut în alte condiții. Și-a dat cinstea pe... un an de închisoare.

Luați aminte!

Primim numeroase sesizări în care diferiți cetățeni se plâng că proprietarii caselor în care locuiesc le fac zile grele. Motivul este limpede: să-i determine să plece din casă. Unul dintre acești cazuri este și cel al lui Remus Munteanu, din Șura Mare, care a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a-l aduce chiriașii la disperare. R. Munteanu, care a mai fost condamnat pentru diverse fapte, printre care și crimă de tihărie, a fost trimis de judecătorie să mediteze. Un an de zile. Ne adresăm tuturor celor care procedează ca el. Nu uitați că legea este clară și pentru toți făcând. Mai reflectați...

Un „cuc“ își părăsește puii

Nicolae Uță din Tâlmăciu s-a năvărit la fel cum face cucul. S-a părăsit nevasta și copilul. Din 1967 a fost obligat prin sentință judecătorească să plătească pensie alimentară 100 lei. S-a susținut sistematic, deși este drăgășan, apt de muncă. Și fiindcă domnul Nicolae s-a dat atîtă timp... uita a fost judecat. Peșajul pășirilor călătoare încape la toamnă. „Cucul“ de care vorbim, însă, a plecat de pe acum și nu se va întoarce decât peste 2 ani. Poate vine cu alte idei, mai paterne.

Personal și... expres

Nicolae Clorbea din Slănic și Augustin Berciu din Sălbău au fost judecați. Într-o zi, aflându-se în stația C.F.R. Sibiu, făceau ca... trenul. Ba mai mult, au deraiat, „accidentînd“ grav bunurile moravuri și liniștea publică. Drept pentru care au intrat pe linia a doua... Au primit câte un an și șase luni. Fiecare, în parte, personal și expres.

Fiecare cu... Ganga lui

În unele localități din județ au fost cazuri de furt din avuții obștești. Faptele au fost, bineînțeles, identificate, reținute și condamnate. Și la Roșia a fost primul. El îl cheamă Ion Ganga. El a sursat, în repetate rânduri, însemnate cantități de fructe de la C.A.P. Ultima dată i-a mers cel mai bine. Pentru isprăvile sale a fost condamnat la 6 luni închisoare. Deci și Roșia are „faltul“ său.

Povestea cu vulpea bearcă

Aron Nistor din Azente Sever a cistigat un mare premiu. Are o fabulă grozavă. De curând l-a făcut hărcă parca pe Munchhausen. Istoria care l-a făcut celebru a spus-o la tribunalul din Sibiu. Într-o zi, căci, o vulpe și-a băgat coada prin gard ca să-l necăjească. El i-a rețezit-o. De ce o tăia, dăia îl creștea mai vîrtos. Și așa l-a necăjit o vară întreagă. Ca să scape de blestemată de vulpe, zice el, a luat pușca fratelui său, deși nu avea permis, și a pornit-o voinicește. S-a întors bucuros. Vinase două „cumetre“. Apoi, a împuscat primul cel mare: un an și cinci luni. Și se vălă că ce se va face dacă sîntă în la dibuși și acolo și-și va băga coada printre zăbrele. Cum s-o lase bearcă?

• Rubrică redactată de M. SLĂTINEANU

Baze de coloane de la sanctuarul dacic din Sarmizegetusa (Grădiște Muncelului), sec. I, i.e.n.

La Poiana Neamțului, O MINUNATĂ TABĂRĂ

Poate mai mult ca oriunde, aici, asimilația clorofilă este mai dărnă în minun. Un verde crud, rar întâlnit, zeci de poezii cu ferigi și jopei, penetrația insistentă a mirosului de rășină, un susur molcom dintre cristalin al pîrului Avrîg, iată în câteva cuvinte ce poți spune despre minunatul colț al județului Sibiu, aflat la poalele muntelui Sura — Poiana Neamțului.

Aici, parcă într-o adăsină, un om cu multă imaginație, un inginer-gospodar, „neena Lupu“, s-a așezat acum câteva luni de la tradiție, hotărînd „Școala trebuie să aibă tabără sa“. Calculul, muncă și iată că la numai o lună de zile, în inima „poeziei“, cabanele părăsite de țîțierii aurului verde au fost transformate într-un veritabil complex turistic pentru copii. Trei cabane (una în întregime construită de școală) cu o cochetă sală de mese, în jur zeci de corturi multicolore, o mini-zăvoare electrică proprie, pompe și rezervoare pentru apă, pînă și umbrare, completează arsenalul dependențelor ce asigură un confort excelent.

Într-adevăr, este o curiozitate și-n același timp o deslăsură pentru copiii taberei Grupului școlar petrol Medias să-și vadă visul împlinit, cu alte cuvinte să citească la lumina primului bec cu neon aprins în Poiana Neamțului, sau să urmărească emisiuni la televizorul acționat de curent electric produs de ei. Dar nu numai atât. Interiorul „vilelor“, pe drept cuvînt denumite astfel, răspund celor mai exigente pretenții. Dovada: fetele și aprecierile copiilor.

„Ne simțim excelent“ ne declara elevul Gheorghe Rațiu. „Condițiile de aici, 4 mese pe zi, excursiile ce le facem în lanțul Munților Făgăraș, meciurile de fotbal, popice, tenis de masă, sînt clipe pe care nu le vom uita niciodată“ spunea elevul Cornel Tătar. „Dar zmeura, afinele“ completa Ioan Văcaru, „dar drumetile pe Negoși, Sura, excursiile făcute la cabana Bărcăciu, cine le poate uita?“, adăuga Alexandru Anghel.

„Ne simțim excelent“ ne declara elevul Gheorghe Rațiu. „Condițiile de aici, 4 mese pe zi, excursiile ce le facem în lanțul Munților Făgăraș, meciurile de fotbal, popice, tenis de masă, sînt clipe pe care nu le vom uita niciodată“ spunea elevul Cornel Tătar. „Dar zmeura, afinele“ completa Ioan Văcaru, „dar drumetile pe Negoși, Sura, excursiile făcute la cabana Bărcăciu, cine le poate uita?“, adăuga Alexandru Anghel.

CINEMA

SIBIU: PACEA: Așteaptă pînă se întuneacă (orele 9,00; 11,30; 14,00; 16,30; 19,00; 21,00); ARTA: Henric al V-lea (orele 9,30; 11,45; 14,00; 16,15; 18,30; 20,45); TINERETULUI: Comisarul „X“ și panterele albastre (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); INDEPENDENȚA: Explozie în

Directorul taberei, Augustin Herciu, ascultînd impresiile copiilor, ne declara pe bună dreptate satisfăcut: „Este prima tabără a Ministerului Petrolului, organizată și creată de Grupul școlar petrol Medias, la care participă copii de la toate școlile profesionale de petrol și gaze din țară. Esalonati în serii cu peste 100 copii, ce stau aici cîte 14 zile, duc cu ei la Medias, Cimpina, Moinești sau Moreni, numai bucurie, sănătate, veselie și inteligență“.

Nu ne îndoiim nici noi de acest adevăr. Noua „perla“ din Poiana Neamțului, este un început de bun augur, o dovadă a hărniciei și imaginației. Ce bine ar fi dacă inițiativa ar fi urmată și de alte școli.

V. BOȚOC

ÎNSEMNAȚI

„Mă încăpăținez ca să mă caut. Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult. Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii. Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste“.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenăscutarea dintr-un cârmăș. Sau înțeleptul dintr-o poveste.

(Rareș Cornea. Autoportret cu ea), fie una în care se pot afirma plener permanentele, „immanentele“ corărești nealterate de scurgerea timpului.

„Căutăm de izvoare, zăgăzuite încă. Îmi prevestesc amiza de sunete în stîncă“.

Mă încăpăținez ca să mă caut.

Deși, se pare, m-am pierdut de mult. Mă dibui, mă tot chem și mă ascult.

Și am cînd glas de frunză, cînd de flaut, cînd plîng ca ploaia și cînd tac ca peștii.

Ori trec încet ca vîntul prin pădure. Sau nenă

Munca voluntar-patriotică VIRTUTE A TINEREȚII

Date fiind inepuizabilele valențe educative, munca voluntar-patriotică constituie, în ansamblul preocupărilor Comitetului județean al U.T.C., o formă esențială de antrenare a tineretului sibiuan la efortul general de dezvoltare multilaterală a economiei. Antrenarea tinerilor la activități practice, pe lângă că îl ajută să înțeleagă necesitatea și valoarea muncii fizice, îi determină să contribuie direct la crearea unor valori materiale, pregătindu-l, astfel, în vederea aprecierii muncii altora. Și-n acest sens, organele și organizațiile U.T.C., îndrumate îndeaproape de organizațiile de partid din comune, orașe și municipii, antrenează în permanență mulți de tineri la construirea unor importante obiective industriale, social-culturale, la colectarea de metale vechi, plante medicinale, la lucrările de îmbunătățiri funciare, construirea și amenajarea de baze sportive, locuri de agrement, la lucrările edilitar-gospodărești și de înfrumusețare, la înălțarea, în mod operativ și optim, a urmărilor calamităților naturale din luna mai.

Colectarea deseurilor metalice pentru otelăriele patriei este una din acțiunile în cadrul cărora angajamentul tineretului este cel mai plin. Astfel, cele 34.000 ore de muncă, efectuate de către cei peste 7.000 de tineri acțiunii de colectare a metalelor vechi, s-au soldat cu depășirea, la acest obiectiv, în proporție de 34 la sută, a planului pe anul curent, al Comitetului județean al U.T.C. În desfășurarea optimă a acestei acțiuni de mare valoare educativă și interes social-economic, organizația orașenească U.T.C. Copsa Mică a manifestat o prezență de prim-plan. Răspunzând cu elan chemărilor Comitetului orașenească U.T.C. la acțiunile de muncă patriotică, tinerii de la școala de chimie, liceu U.M.M.N., au demonstrat, practic, faptul integrării lor profunde în viața noastră socială.

Împăduririle, ca alt obiectiv al planului de muncă voluntar-patriotic al Comitetului județean al U.T.C., încep să se impună tot mai mult printre preocupările curente ale organizației județene de tineret. Peste 2.000 de tineri, într-o atmosferă de constituție și dăruire, timp de 8.400 de ore, au depășit, în cadrul a 4 sanctuare, în procent de 29 la sută suprafața de 35 ha propusă a fi împădurită, realizând lucrări în valoare de 59.313 lei. În îndeplinirea optimă a planului de împădurire, organizațiile orașenești U.T.C. Agnita și Dăbârbăveni le revine un rol deosebit. Aici, accentul pus pe spontaneitatea și autoorganizarea tinerilor, în cadrul acțiunilor de împădurire, s-a dovedit a fi de o deosebită importanță pentru eficiența educativă a muncii voluntar-patriotice.

Conceptată ca o acțiune de reală necesitate, plantarea populii negru în alinalement s-a dovedit a fi o activitate voluntar-patriotică mobilizatoare; cei 2.000 de tineri participanți la această acțiune au înțeles astfel că apelurile organizațiilor U.T.C. din Mediaș, Avrig, Cristian, Gura Râului sunt determinate și de imperatiile unor nevoi sociale actuale, legate de necesitatea concentrării unei forțe de muncă suplimentară în anumite domenii ale vieții social-economice. Plantarea, în numai 4.700 ore, a 9.800

popli în alinalement, față de 7.000 planificată, realizându-se, prin aceasta, o valoare a lucrărilor de 56.000 lei, demonstrează de la sine randamentul unei atare forțe de muncă.

Întreținerea spațiilor verzi și înfrumusețarea, prin plantare de pomi și arbori ornamentali, au integrat peste 24.000 de tineri sibiieni care, pe parcursul a două milioane de ore de activitate voluntar-patriotică, au realizat lucrări în valoare de 9.471.000 lei. Organizația municipală U.T.C. Sibiu, org. orașenească Cisnădie s-au afirmat printre primele în acest context al muncii.

Organizațiile U.T.C. din mediul rural — Sîlnic, Sura Mare, Săliște, Miercurea, Alina, Nocrich, Iacobeni etc. — antrenând sute de tineri la activități de curățenie și înfrumusețare a tinerii a simțului datoriei obștești, o valoare de 1.780.000 lei la lucrări nefinanciate.

Participarea acestora la acțiunile voluntar-patriotice atestă, în esență, aderența totală a tinerilor la politica partidului, ferma lor dorință de a traduce în fapte de viață această politică. E relevant, în acest sens, faptul că la realizarea, pe primul semestru al anului în curs, în proporție de 100 la sută a planului de producție globală, o contribuție de mare pondere s-au adus-o și cei 20.000 de tineri muncitori din județul Sibiu. Din această, 40 la sută au fost evidențiați în întrecerea socialistă din luna iunie, 78,7 la sută din ei menținându-se evidențiați în fiecare lună, de la începutul anului. Este, în acest efort al tineretului de a se evidenția, „un nemăsurat eroism al muncii”, cum numea tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al P.C.R., în cadrul entuziasmului tineretului în activitatea de ansamblu a oamenilor muncii în scopul accelerării procesului de înaintare a țării pe coordonatele noilor timpuri.

EMIL VINĂTORU
NICOLAE PETROVICI
activiști ai Comitetului județean al U.T.C. Sibiu

Hanul Miercurea-Deal, unul din frumoasele locuri de popas ale automobilistilor

Toate combinele, toate utilajele să funcționeze

(Urmare din pag. 1)

Încă un aspect. Datorită faptului că podul peste Tîrnava este rupt, cooperatorii din Alma nu au putut preda nici un kilogram de orz sau grâu la fondul de stat. Drumul care leagă Alma de Mediaș prin Dîrlos este foarte accidentat, astfel că sugestia inginerului Christian Botsch, de a se înființa în Alma un punct de prelulare a cerealelor, nu este lipsită de interes. Organele de resort ale Direcției agricole trebuie

să găsească o soluție eficientă în această problemă pentru că și cooperatorii din Alma se achită de îndatoririle lor sociale privind formarea fondului de stat.

Și cooperatorii din Blăjeș lucrează intens în aceste zile la recoltarea grâului. În hotarul „Pe deal” șase combine funcționează din plin. O presă de balotat pale lucrează în același hotar. Două remorci transportă balotii de paie, astfel că s-a creat front de lucru pentru arat. Inginerul șef al unității, tovarășul Petru Frank,

se arată însă nemulțumit de ritmul în care se lucrează la recoltări. „Am încheiat recoltarea orzului, pe cele 110 ha, iar la grâu am ajuns la 82 ha. Am lucrat aproape numai cu combinele, doar la brigada din Românești am scerzat manual grâul de pe 2 ha. Realizăm însă numai 15—16 ha zilnic, ceea ce e prea puțin. Tractoarele sînt vechi, din cele 14 existente zilnic sînt defecte două, am cum nevoie de un tractor la discuit, dar toate sînt reparate la combine, balotat paie, arături, așa că voi înțiriza cu semănatul porumbului. Mi-ar trebui 2—3 tractoare noi, care să poată executa toate lucrările”.

Rezultatele „la zi” de la Blăjeș — încheierea recoltării orzului, strîngutul grâului de pe 82 ha, balotarea paiei pe 150 ha, arături de vară efectuate pe 30 ha — demonstrează că aici activitatea de campanie este bine organizată și coordonată competent. Astfel că cerința specialiștilor ni se pare îndeplinită. Subscriem la ea, în speranța că Direcția agricolă va rezolva această problemă, în măsura posibilităților.

Pași pe calea unei colaborări

(Urmare din pag. 1)

partii: creșterea și diversificarea parcului de mașini-unelte a industriei locale pentru executarea unor reparații de mare complexitate și de calitate superioară — pe de o parte —, asigurarea aprovizionării cu materiale și deseurilor recuperabile de către întreprinderile colaboratoare — pe de altă parte. În afara problemelor tehnico-organizatorice, vor trebui rezolvate în cel mai scurt timp și o serie de aspecte ce tin de eficiență și rentabilitate. Este necesară, de pildă, creșterea prețurilor de cotalet, nefavorabile în numeroase ca-

zuri unor parteneri. Necorelarea acestor indicatori conduce de obicei la divergențe în perfectarea tractoarelor economice.

Sarcina de a dezvolta deci în continuare cooperarea între industria republicană și cea locală reclamă o acțiune largă, cuprinzătoare, organizată și dirijată în mod deosebit pe plan central, de către ministere, cu sprijinul direct al Comitetului de Stat al Planificării. Aceste măsuri, conjugate cu eforturile pe plan local ale direcțiilor noastre, pot garanta obținerea unei eficiențe sporite din contactul strîns, permanent cu întreprinderile industriei republicane.

Zi de muncă pe ogoarele județului. Mecanizatorul Nicolae Ierunțan lucrează la recoltarea grâului în hotarul „Big” din brigada a III-a Șmig, a cooperativei agricole din Alma

Cu aproape șase luni în urmă, nu toți erau conștienți, nu toți chiar atât limbar au ridicat totuși mîna, votînd în unanimitate planul de măsuri tehnico-organizatorice pentru îndeplinirea sarcinilor de producție ale acestui an.

„Iar hotărîm, iar zicem că o să facem și o să dregem și la toamnă o ducem acasă — la fel ca în celălalt an — te miri ce și mai nimic!” — gîndeau unii dintre ei. Aceste gînduri nu erau prea departe de adevăr. Bilanțul activității cooperativei agricole din Șelimbăr pe anul 1969 nu putea bucura pe nimeni. De pe cîmp au fost strîse puține roade, iar vacile nu au lăsat în sistare nici cîte 1.000 l lapte fiecare. Indisciplina se culcase lingă tot felul de lipsuri, supărări și neînțelegeri, aducînd cooperativelor cea mai mică valoare la ziua-muncă: 8.600 lei. Acestora toate li se mai adăuga: 600 de bătrîni nemulțumiți, 600 de bătrîni pensionari ai cooperativei, pentru lunile de pensie neachitate, precum și datorită către Banca agricolă și pe la alte instituții de stat, care totalizau peste 2.500.000 lei.

Caracterizînd această situație grea, în care ajunsesse cooperativa, tovarășul Filip Modran, vicepreședintele unității, a încheiat cu o comparație: „Eram ca și o echipă de fotbal slabă, cu jucători care, nemaiispirînd într-o victorie, trag cum pot și cum se pricepe și ei de timp”. Comparația, deși nepotrivită ca expresie, oglindește de fapt o fostă realitate.

Dezbătînd măsurile pentru dezvoltarea agriculturii și aplicarea normelor de organizare și petriuire a muncii elaborate de U.N.C.A.P., cooperatorii au înțeles totuși că drumul spre bunăstare, drumul care să-i scoată din acest impas al neînțelegerii trece tot prin Șelimbăr. Tocmai pe acest drum a înțeles să meargă, cu mai mult curaj și cu toată hotărîrea, noul consiliu de conducere ales în februarie a.c.

Pentru transpunerea în viață a tuturor măsurilor votate de adunarea generală, sediile consiliului de conducere au fost la început lungi și furtoase. Majoritatea membrilor consiliului, împreună cu noul președinte, ing. Ion Năstase și cu cadrele tehnice venite să lucreze în cooperativa, au trebuit să-i convingă pe cei sovietici: „Nu ce „Nu ne pricepem!” „Nu știți!” „Nu se poate!” sînt cuvinte care n-au ce căuta în vorbirea cooperatorilor din Șelimbăr.

„Sedînte de martie și aprilie greu o să le uităm noi, ne spunea brigadierul Eugen Baltesu, secretarul comitetului de partid din cooperativa. De fiecare dată a fost mare bai cu orice problemă pusă în discuție. Ne-am înfruntat aprig și cînd a fost vorba de restructurarea planului de producție și atunci cînd am discutat aplicarea noulor norme și atunci cînd am hotărît înființarea îngrășătoriei de porci”.

Astăzi, după nici o jumătate de an de la adoptarea măsurilor de către adunarea generală, cooperatorii din Șelimbăr nu le vine a crede că multe

tru perioada iernii, concomitent cu extinderea ei la 1.200 m.p. pînă la finele anului. Planul sefului pentru acest an, de 1.100 taurine (vacile de lapte și junici gestante 605), a fost și el realizat în cea de pe acum. Organizarea a două ferme de producție, concentrarea animalelor, lotizarea lor și atenția selecție a junicilor și vițelilor din matcă proprie, sînt tot atâtea semne de garanție că cei 1.500 l lapte prevăzuți se va realiza de la fiecare vacă furajată, cu 600 l mai mult ca anul trecut, vor deveni realitate.

Dar cea mai de seamă înfăptuire a

Început, s-a ajuns acum la 150 de exemplare sănătoase și productive, ce vor putea asigura îngrășul lor de purcei necesari creșterii și îngrășării în afara celor 200 de porci crescuți și livrați în acest an.

Oamenii din Șelimbăr vin acum, în special duminică, să vadă și să admire cum cresc și se îngrășă porcii din matcă proprie, nu cu vorbe și promisiuni, ci cu zer de la I.C.I.L. Sibiana, cu zeamă de carne de la fabrica „Scandia” și cu resturi de alimente de la cantinele și restaurantele din Sibiu.

Îndeplinind hotărîrile adoptate

Cooperatorii din Șelimbăr au redescoperit drumul bunăstării

treburilor din cele hotărîte sînt deja înfăptuite. Fără o prea strictă ordine cronologică, înfăptim succedînd cîteva din aceste realizări. Prin restructurarea planului de producție, atît pentru acest an cît și pentru anul viitor, cooperatorii din Șelimbăr au hotărît că pe cele 2.135 ha de teren arabil ce-l stăpînesc pot continua să cultive două pășuni, legume și cartofi pe 280 ha, precum și plante furajere pentru dezvoltarea unui puternic sector zootehnic cu 3 ramuri: taurine, ovine și porcine. Cu toate că aproape 600 ha au fost calamitate, orz și grâu scăpate de ape, sînt recoltate repede, iar celelalte culturi sînt întreținute la zi. Ferma legumicolă, nou înființată, a și realizat de pe primele legume livrate pieții 170.000 lei, aproape cît pe tot anul 1969. Sora de 400 m.p. ce fusese părăsită, și fost refăcută, s-a introdus gazul metan, se pregătește reînnoirea producției de legume pen-

sectorului zootehnic este îngrășătoaria de porci. Glasuri pesimiste ziceau: „Să creștem și să îngrășăm noi porci? De la care scroafe o să avem porci? De la asta 18, slabe și necăjite? Unde să-i creștem și cu ce să-i hrănim?” Iată însă că nu chiar peste multă vreme, pe malul drept al Sevisului a apărut ca prin minune îngrășătoaria de porci. Mai întîi au fost cele două clădiri mici și vechi ale fostei crescătorii de păsări, în care s-au amenajat padocurile pentru scroafele matcă și porcii pentru creștere și îngrășat. Apoi, cu lemnul procurat din copacii de pe pășuni, cu cărămizile și țiglele din demolarea clădirilor vechi din Sibiu, demolare efectuată de către cooperatorii în mod voluntar, s-a înălțat nouă clădire de 700 m.p. a îngrășătoarei. De aici, în anul viitor vor fi livrați statului 1.200 porci grași. Prin selecția atentă și o bună îngrijire, de la cele 18 scroafe slabe, cu care s-a

Asadar „hiba” mare a nerealizării în zootehnie au fost doar acele vacențe îndoieli ale oamenilor exprimate prin „nu ne pricepem”, „nu știți” și „nu se poate”. Ele au fost însă repede spulberate prin cei aproape 800 mii lei încasați pentru laptele, carnea și lina livrate la fondul de stat în primul semestru al acestui an, depășindu-se totalul veniturilor realizate anul trecut. Acuma nu mai mîrî pe nimeni faptul că pentru normele ce le efectuează, cooperatorii primesc în fiecare lună, în mod regulat, avansul de 60 la sută în bani, la cei 8 lei din valoarea totală a normei convenționale fixată la aproape 19 lei de către adunarea generală. Cumpărarea a unui tractor cu remorcă, achitarea tuturor datorită restanțe impozite, asigurări A.D.A.S., muncă I.M.A. precum și achitarea a aproape 500.000 lei din cele 2 milioane datorate Băncii agricole sînt de asemenea împliniri de seamă.

NOTE

Birocrația stă cu... I. R. C. la masă

Poate nu vă vine să credeți. Nici noi n-am crezut, dar ne-am convins. Cetățeanul I.T. din str. Moscovei nr. 13 a pîit-o cu I.R.C.-ul. Dar să depănăm firul întimplării.

În 13 mai (!) a făcut o comandă la I.R.C. pentru executarea unor lucrări interioare la locuința sa din str. Moscovei, plăind 612 lei, conform chitanței cu nr. 1383. După terminarea lucrărilor, în 2 iunie a mai plătit 100 lei, cu chitanța 1259.

În 17 iulie a.c. însă I.R.C.-ul îi trimite cel în cauză o somație de plată din care spliculm „verificînd scriptele contabile, am constatat că sîntul debitor cu suma de lei 612, reprezentînd contravaloarea lucrărilor ce vi le-am executat. Dacă în 5 zile nu veți achita suma, veți fi acționat în judecată...”

Cum din 17 iulie au trecut mai mult de 5 zile, se prea poate ca dosarul să fi ajuns la instanța de judecată (deoarece I.T. a refuzat să plătească a doua oară).

Întrebăm pe tovarășul I. Arnău, directorul acestei întreprinderi: nu cumva este cazul ca cel din birocratie (care au semnat somația) să fie somat pentru superficialitatea cu care sî fac datoria? Așteptăm un răspuns prompt, care credem că nu va depăși cinci zile.

Scîrț, scârț, pînă... joi

Mai mulți sînt de prin părțile Alămorului și satelor din jur ne-au

trimis o plîngere prin care se arată că morile din satele lor sînt închise în primele 3 zile din săptămîna. Din această cauză ei umbli cu sacii în spate pe la morile din județul Alba, însoțind foarte mult timp mai ales acum în campania de vară cînd fiecare C.A.P. are nevoie de cît mai multă forță de muncă.

Verificînd sesizarea la fața locului s-a constatat că sîntenii au dreptate. Sperăm că întreprinderea industrială județeană MACO să reglementeze cît mai curînd posibile dereglările care au survenit în orarul normal al morilor, nu de alta dar vechiul proverb cu „scîrț, scârț pînă marți, adică...” pînă joi.

D'ale circulației

Datorită așezării lui geografice, al pitorescului etc. Sibiu este vizitat de foarte mulți turiști din țară și de peste hotare, veniți cu automobilele. Pînă aici nimic rău. Rău este că în era atomului și a mașinismului, la Sibiu încă nu s-a reglementat problema circulației, mai ales prin intersecții. Făcîndu-ne ecoul unor cetățeni ai urbei, întrebăm Consiliul popular municipal dacă nu cumva problema semafoarelor a devenit o chestiune acută? (cel puțin la intersecțiile principale ale municipiului). Nu de altceva dar există în țară orașe mult mai mici la care problema în speță a fost rezolvată cu ani în urmă.

Este o cerință firească dacă ținem cont că semaforul a devenit o necesitate a civilizației.

I. ARISTON

Pe urmele materialelor publicate

Statu-quo total...

Într-un articol publicat de ziarul nostru cu mai mult de trei luni în urmă, purtînd titlul „Transporturile uzinale — amplificate la registrul superior al organizației „Științifice”, evidențiam o serie de realizări încontestabile în ceea ce privește perfecționarea continuă a sistemelor de transport uzinal la „Independența”, semnalăm concomitent și un sir de anomalii legate de aplicarea operațională a unor studii și măsuri, nevoite adeseori să-și facă un... stăgion cam îndelungat între copertile dosarelor. Cum, conducerea uzinei nu s-a grăbit să ne răspundă (ceea ce ne determină să credem că a preferat să-și însușească doar aspectele pozitive din material), am revenit recent pe urmele vechilor investigații. Rezultatele Aceleasi investigații, aceleasi... deficiente! Singura modificare sesizabilă la serviciul de organizare a producției (dar care cel puțin deocamdată nu are nimic comun cu tema enunțată), este legată de venirea unui nou... șef de serviciu. Alt-

minteri, nici o altă măsură aplicată în producție de la data primei noastre vizite... Despre ce este vorba? La sfîrșitul anului 1968, serviciul de organizare al uzinei elabora două studii privind organizarea optimă a transporturilor și manipulărilor, cuprinzînd împreună peste 100 de măsuri. Studiile nu au fost însă avizate favorabil de conducerea uzinei; „argumente” principale: o parte din soluții păreau a fi... utopice, iar pentru altele nu existau fonduri. Așa înțit, s-a recurs la aplicarea doar a acelor măsuri care ieșeau din sfera acestor „probe” eliminatorii. Deci un soi de „drămuială”... Dar pe seama cui? Pentru că timpul trece, studiile se învechesc, și în momentul de față este necesar deja ca ele să fie readaptate la condițiile actuale.

Încă în urmă cu doi ani fusese avansată ideea centralizării transporturilor uzinale, în scopul degrevării sefilor de secții și atelierelor sarcinile coordonării acestor activități. Astăzi, inginerul Virgică Vlad, noul șef al serviciului ne asigură: „Se va analiza!”

Problema evacuării spanului, în special la secția mecanică III, crează de mulți ani însemnate dificultăți în producție și numeroase accidente. Soluția cu transportul ridicat a fost catalogată drept... utopie. A sosit o altă propunere pe linie de protecția muncii...

Deocamdată și aceasta se... analizează!

Nici vorbă, destulă analiză dar puține rezultate concrete în uzina sibiuană!

D. BUJOR

Prin toate mijloacele, dar...

La rubrica „Cititorii sesizează” (ziar nr. 734 din 2 iulie) a apărut nota „Iar despre apă” în care se critica faptul că în multe cartiere si-biene, timp îndelungat, nu curge apă; populația nu este anunțată despre intreruperi și durata acestora.

Ca urmare, Direcția județeană de gospodărie comunală și locativă își însușește critica, dar aduce și unele motive. „În zilele de 26 iunie și 1 iulie s-au produs avarii pe conducte de aducțiune la uzina de apă, datorită cărui fapt presiunea în oras a fost foarte scăzută, unele zone rămînd într-un timp limitat fără apă. Avînd în vedere faptul că aceste avarii grave au necesitat o intervenție imediată, întreprinderea comunală Sibiu n-a fost în măsură să anunțe întreaga populație a orașului de

aparitia acestor defecțiuni. Ca urmare a analizei acestei situații, în urma I.C.S., va căuta să remedieze stîtul de lucruri, anunțînd prin toate mijloacele posibile atît întreprinderile cît și populația”.

Nu cunoaștem în ce măsură I.C.S., și-a remediat stîtul de lucruri, folosînd „toate mijloacele posibile” pentru anunțarea populației de oprirea apei, dar știm că în ziua de 23 iulie, începînd de dimineață și pînă noaptea urzî, în cartierul „Tre stelu” n-a curs apă, și nimeni n-a fost anunțat din timp. Să folosescă cumva I.C.S.-ul un limbaj necunoscut de populație? Sau aceasta întreprindere nu fine seama de indicatiile organului ierarhic superior. Cert este că situația se repetă și oamenii trag pe noasele.

Măsuri concrete, eficace

Direcția județeană de poșta și telecomunicații, în urma notei „Procedee repetat” apărută la rubrica „Cititorii sesizează” (ziarul nr. 740 din 9 iulie), în care se critica sistemul folosit la chioscul de presă din Sibiu, Calea Gușteritei, răspunde conșcis și concret: „Vînzătoare de la chioscul de presă respectiv s-a desfacut contractul de muncă. Acest caz a fost prelucrat cu toți chioscarii

din municipiul Sibiu și sperăm că în urma măsurilor luate, astfel de cazuri să nu se mai repete”.

Apreciînd la justa lor valoare măsurile luate — mai ales că aspecte asemănătoare au mai făcut înaintea obiectul unor critici în țară (cazul chioscului de presă din cartierul Hipodrom) — avem convingerea că asemenea cazuri nu vor mai ivi și cititorii vor fi pe deplin mulțumiți.

Adunarea generală a hotărîit

În ziarul nostru nr. 730 din 27-VI a.c. am publicat articolul „Unde duc neansecționarea încercărilor democratice cooperatiste”, în care erau relateate faptele săvîrșite de Achim Effa, pe atunci președinte al cooperativei agricole din Răvăsle.

Spun „pe atunci”, pentru că în prezent această unitate are un alt președinte. Discutînd stîtul de muncă al tovarășului Achim Effa, care s-a dovedit a nu fi la înălțimea încrederei acordate, adunarea generală a

cooperatorilor a hotărîit la 21-VII a.c. schimbarea acestuia din funcția de președinte. Cooperatorii au votat alegerea în consiliu de conducere a tehnicianului agronom Aurel Brat, care a fost ales și președinte al consiliului de conducere.

Sperăm că această măsură organizatorică va determina o îmbunătățire radicală a muncii consiliului de conducere al cooperativei agricole din Răvăsle, un revirament în activitatea de zi cu zi a cooperatorilor,

VASILE IOSIE

actualitatea internațională

VIETNAMUL DE SUD. În fotografie: un tanc și arme capturate de ostași ai F.N.E. în provincia Quang Tri

Geneva: Lucrările Comitetului pentru dezarmare

„Organizarea unei conferințe pentru securitatea europeană — o necesitate imperioasă”

Geneva 30 (Agerpres). — La Geneva s-a desfășurat joi o nouă sesiune a Comitetului pentru dezarmare, Lufund cuvântul, reprezentantul Poloniei, W. Natorf, s-a pronunțat pentru participarea celor două state germane la lucrările Comitetului. Totodată, el a subliniat necesitatea imperioasă a organizării unei conferințe pentru securitatea europeană. Toate forțele politice responsabile

din Europa, a declarat W. Natorf, par să-și dea seama că structurile politice ale continentului european, rezultate din ultimul război mondial, nu pot fi modificate cu forța fără a distruge totul.

În numele unor țări neangajate, membre ale Comitetului, reprezentantul Suediei a prezentat un document de lucru prin care se propun unele amendamente la proiectul de tratat privind denuclăizarea teritoriilor submarine prezentat concommitent de U.R.S.S. și S.U.A. În document se cere, între altele, însușirea în proiectul de tratat a unei clauze care să oblige părțile semnatare să continue negocierile în vederea realizării unei demilitarizări totale a teritoriilor submarine. Se face, de asemenea, unele sugestii privind modalitățile de control a îndeplinirii clauzelor tratatului.

Rezoluții adoptate de Consiliul de Securitate

New York 30 (Agerpres). — Întrunit pentru a examina situația din Namibia, Consiliul de Securitate a adoptat miercuri seara un proiect de rezoluție, prezentat de cinci țări (Burundi, Finlanda, Nepal, Sierra Leone și Zambia), care cere tuturor țărilor să retragă orice recunoaștere directă sau indirectă a autorității Republicii Sud-Africane asupra Africii de sud-vest (Namibia). În favoarea rezoluției au votat 13 membri, iar alți doi (Marea Britanie și Franța) s-au abținut. Documentul cheamă, de asemenea, toate statele să nu promoveze nici un fel de relații economice cu Namibia în condițiile menținerii autorității guvernului sud-african asupra acestui teritoriu.

Consiliul de Securitate a adoptat, totodată, cu 12 voturi și 3 abțineri, o rezoluție prezentată de Finlanda care solicită Curții Internaționale de Justiție de la Haga să definească consecințele juridice pe care le are pe plan internațional continuarea prezenței Africii de sud în Namibia.

După cum se știe, Adunarea Generală a O.N.U. a retras la 27 octombrie 1966 mandatul incredentului Africii de sud asupra Namibiei de către Liga Națiunilor. Guvernul de la Pretoria a refuzat însă să aplice prevederile acestei hotărâri și a respins toate demersurile făcute ca Africa de sud-vest să fie pusă sub mandatul O.N.U.

„Rinascita“:

O lovitură dată colonialismului portughez

Conferința internațională de solidaritate cu lupta popoarelor din coloniile portugheze, care a avut loc la Roma, a însemnat o înfrângere politică deosebit de severă pentru regimul de la Lisabona. Vasta participare la această conferință — 177 organizații politice, sindicale, religioase din 64 de țări din Europa, Asia, Africa și America Latină, precum și reprezentanți ai Organizației Națiunilor Unite și Organizației Națiunilor Africane — a demonstrat o semnificativă deplasare survenită în opinia publică vest-europeană, a recunoașterii de către cele mai largi cercuri a importanței și rolului luptei de eliberare națională din coloniile portugheze. Elementul care a unit toate aceste forțe, atât de diferite din punct de vedere politic și ideologic, a fost apelul lansat în ianuarie de mișcările de eliberare din Angola, Guineea-Bissau și Mozambic. Principalele puncte formulate în acest apel sînt: deplina recunoaștere a legitimității luptei popoarelor din Angola, Guineea și Mozambic, sprijinul larg acordat luptei acestor popoare, precum și atmosfera de izolare politică, morală, economică

și militară pe plan internațional în care se află regimul de la Lisabona.

Conferința și-a îndeplinit cu bine sarcina pentru care a fost convocată, rezultatele sale urmînd să aibă o influență covârșitoare în

lupta popoarelor din coloniile portugheze, succesele și dificultățile sale, realizările programelor lor de reconstrucție națională. În al doilea rînd, trebuie să se acționeze în vederea organizării unei mișcări de masă care să realizeze pe deplin obiectivul politic al izolării Portugaliei. De asemenea, este necesară exercitarea presiunilor asupra guvernelor care continuă să mențină relații strîns cu Portugalia, girind, sau, chiar ajutînd direct, războiul colonialist. Totodată trebuie să se stabilească contacte directe cu vasele zone eliberate din Angola, Guineea și Mozambic prin intermediul relațiilor bilaterale între

Din presa străină

multe direcții pe o perioadă lungă. În cursul desfășurării lucrărilor conferinței a avut loc o dezbateri politică reală, o analiză profundă a unei vaste game de probleme. Important este însă faptul că diversitatea contribuțiilor aduse nu a pierdut nici o dată din vedere conținutul esențial al conferinței, sprijinul care trebuie acordat luptei popoarelor din coloniile portugheze. Punctul politic cel mai important al concluziilor este: internaționalizarea războiului colonialist dus de portughezi trebuie să i se opună o internaționalizare a acțiunilor de solidaritate cu lupta

portugheze, succesele și dificultățile sale, realizările programelor lor de reconstrucție națională. În al doilea rînd, trebuie să se acționeze în vederea organizării unei mișcări de masă care să realizeze pe deplin obiectivul politic al izolării Portugaliei. De asemenea, este necesară exercitarea presiunilor asupra guvernelor care continuă să mențină relații strîns cu Portugalia, girind, sau, chiar ajutînd direct, războiul colonialist. Totodată trebuie să se stabilească contacte directe cu vasele zone eliberate din Angola, Guineea și Mozambic prin intermediul relațiilor bilaterale între

PEKIN: Convorbirile dintre Huan lun-șen și general-colonel Ion Ioniță

Pekin 30. — Corespondentul Agerpres, Ion Gălățanu, transmite: Joi după-amiază, la Pekin au continuat convorbirile dintre Huan lun-șen, șeful Marelui Stat Major al armatei populare chineze de eliberare și general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România.

La convorbiri au participat din partea chineză Siao Cin-kuan, adjunct al ministrului apărării naționale, comandantul forțelor mari-

time militare, persoane cu munci de răspundere din departamentele de resort și alte oficialități militare, iar din partea română general-locotenent Ionel Vasile, adjunct al ministrului forțelor armate, general maior Constantin Oprea, adjunct al secretarului Consiliului Politic Superior al Armatei și ambasadorul Aurel Duma.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

ANGLIA

Docherii și-au reluat parțial activitatea

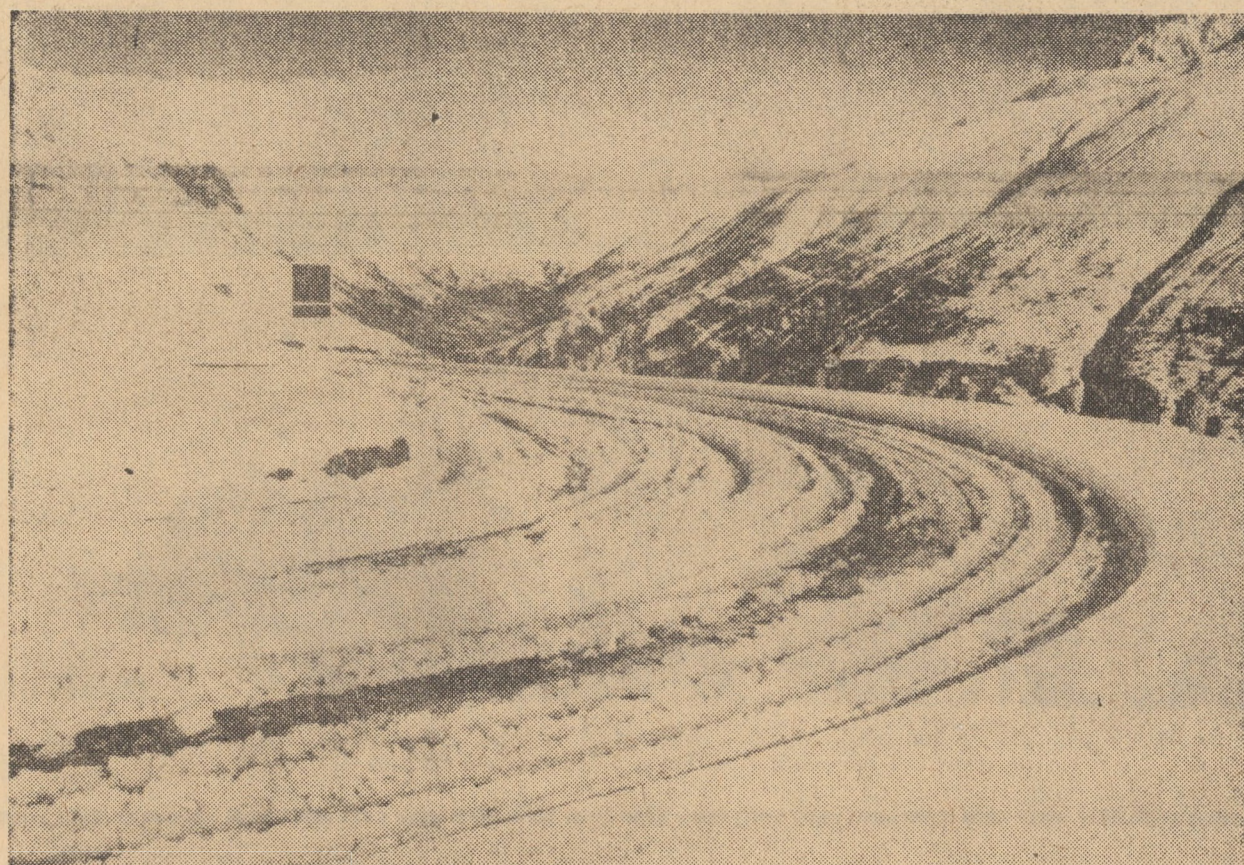
Londra 30. — Corespondentul Agerpres, Nicolae Ploeanu, transmite: Porturile britanice vor continua să fie paralizate pînă luni dimineață ca urmare a grevei celor 47 000 de docheri. Atunci va fi pusă în aplicare hotărîrea de relucare a lucrului, adoptată miercuri de conferința națională a delegaților docherilor. Dar, după cum sublinia joi presa londoneză, ar putea exista cazuri de continuare a grevei într-o serie de docuri. „O înțelegere generală la lucru este îndoielnică” — scrie ziarul „Sun”.

După cum se știe, la conferința națională a delegaților docherilor, care a aprobat recomandările comisiei speciale de anchetă conduse de lordul Pearson, numeroși delegați și-au exprimat nemulțumirea deosebită de revindicările docherilor nu au fost satisfăcute în întregime. „Vor fi unele porturi în care lucrul nu va fi reluat normal pentru că activiști sindicali locali sînt în dezechord cu hotărî-

rea Uniunii” — scrie ziarul „Scotsman”.

Joi, în unele porturi, docherii au hotărît să înceapă descărcarea navelor cu produse perisabile la bord. Se apreciază că, în cazul cînd luni dimineață lucrul va fi reluat normal în toate porturile, vor fi necesare cel puțin șase săptămîni pentru a se degaja docurile de sutele de vapoare care așteaptă descărcarea sau încărcarea.

Referindu-se la rezultatele amplei mișcări sindicale, ziarul „Daily Mirror” subliniază că, deși satisfacerea revindicărilor docherilor a fost numai parțială, ea va determina și alte categorii de muncitori să ceară mărirea salariilor. Printre aceștia, ziarul citează pe muncitorii din transporturile rutiere, de la căile ferate, din mine și de la serviciile de electricitate. „Greva docherilor — adaugă „Daily Mail” — va duce la cereri similare din partea uniunilor reprezentînd milioane de muncitori”.

ELVEȚIA. În ultimele zile în munții Elveției s-au înregistrat căderi de zăpadă, unele șosele devenind impracticabile pentru circulație. În fotografie: O șosea din Alpii elvețieni

Taina cetății Büyük Çatal

(Urmare din pag. I)

temple religioase și case ale clerului. Așezarea cărămizilor este atât de ciudată și interesantă, încît unele ziduri lasă impresia că au fost construite mult mai târziu. Unele locuri aceste construcții ating înălțimea de 15 m.

Cum arăta orașul cîndva?

Potrivit arheologului Mellaart, orașul avea aproximativ 10 000 de locuitori. Omul din Büyük Çatal a vrut să-și construiască un oraș, dar nu a prevăzută cum va circula prin el. Circulația se făcea pe acoperșurile plate ale caselor prevăzute cu orificii. Oamenii intrau în casă pe o scară de lemn, fixată pe perețele de lîngă cuprător.

Construcțiile dreptunghiulare se înălțau în formă de terasă pe pantele dealului. Camerele sau grupurile de camere erau despărțite prin niște curți, care serveau și pentru depozitarea gnoaiului și pentru iluminatul interiorilor.

Orașul nu avea zid de apărare. Singura fortificație o reprezenta o serie de case fără uși, amplasate la periferie, care erau escaladate de oameni cu ajutorul unei scări.

Judecînd după o frescă reprezentînd planul unui oraș asemănător cu Büyük Çatal, arheologul britanic a apreciat că este posibil ca orașul să fi fost realizat de un arhitect.

La New York stare de alertă de gradul unu

New York 30 (Agerpres). — Primarul orașului New York, John Lindsay, a declarat miercuri stare de alertă de gradul unu ca urmare a poluării atmosferice celei mai mari metropole americane pînă la un nivel considerat deosebit de periculos. Hotărîrea a fost luată în cadrul unei reuniuni extraordinare a organismului însărcinat cu controlarea poluării atmosferei new-yorkeze după ce secția sanitară a cerut adoptarea de urgență a unor măsuri de contracarare a efectelor poluării și prevenirii consecințelor ei. Lindsay a ordonat, de asemenea, ca toate crematoriile salubrității să-și reducă cu 20 la sută activitatea, pentru a reduce la minimum sursele de poluare și a avertizat pe new-yorkezi să fie „pregătiți în vederea interzicerii circulației tuturor automobilelor particulare în anumite zone ale orașului” dacă criza se agravează. El a emis totodată o serie de dispoziții privind reducerea consumului de energie electrică, care din cauza funcționării cu capacitate maximă a tuturor instalațiilor de aer condiționat, nu mai poate asigura desfășurarea normală a activității economice. Centralele electrice și-au redus voltajul cu 8 la sută, limita minimă de asigurare a energiei electrice necesare consumului uriașei metropole new-yorkeze.

Toate aceste măsuri au fost adoptate ca urmare a menținerii în ultima săptămîna a unei temperaturi ridicate (între 30 și 35 de grade Celsius la umbră) pe aproape întreaga coastă atlantică a Statelor Unite. Căldura excesivă, absența aproape totală a curenților de aer și un grad neobișnuit de mare de umiditate a favorizat formarea de adevărați nori de praf, fum și substanțe poluante emise în atmosferă.

La New York, Washington și în alte centre urbane de pe coasta atlantică, în atmosferă se găsesc procentaje înalte de oxidați, bioxid de carbon și reziduuri emantate de automobile sau întreprinderi industriale. Deasupra unei zone cuprinse între țărmul Atlanticului și munții Alegani se aterne un strat gros de ceață care face ca razele soarelui să fie difuze, reducînd în unele locuri vizibilitatea pînă la 400 de metri. Toate prognozele meteorologice indică situație staționară cel puțin pînă la sfîrșul săptămîinii în curs. Serviciile medicale semnalează o recrudescență a afecțiunilor aparatului respirator și iritarea ochilor ca urmare a cantităților însemnate de bioxid de sulf și alte substanțe vătămătoare din atmosferă.

Începînd de miercuri, majoritatea orașelor americane din această zonă, inclusiv Washingtonul, se află în stare de alertă. În capitala federală se înregistrează în prezent cel mai înalt nivel de poluare a atmosferei. Situații similare sînt semnalate și la New Jersey, Boston, Atlanta, Baltimore, Maryland etc.

MADRID

„Mobilizarea militară” a personalului Companiei metropolitane

Madrid 30 (Agerpres). — Reunit miercuri seara într-o ședință extraordinară, guvernul spaniol a ordonat „mobilizarea militară” a întregului personal al Companiei metropolitane din Madrid. Hotărîrea a fost luată ca urmare a grevei declarate pe neașteptate în dimineața aceleiași zile de cei 3 800 salariați ai societății ce exploatează metroul din capitala Spaniei.

Greva salariaților metroului a dus la paralizarea principalei rețele de transport în comun din Madrid care deservește zilnic 1,5 milioane persoane, aproape jumătate din populația orașului. Aceasta este prima acțiune revendicativă a întregului personal al Companiei metropolitane întreprinsă de la încheierea războiului civil din anii 1936—1939. Greviștii cer ca o parte a fondurilor suplimentare obținute de pe urma recentei scumpiri a biletelor de călătorie să fie destinată mării salariilor personalului ce deservește metroul.

După cum menționează agenția Associated Press, această grevă „a avut efectul unei bombe în capitala spaniolă”. Agenția subliniază că ea reprezintă „cel mai grav conflict de muncă din sistemul de transporturi urbane din istoria regimului Franco” și intervine la numai opt zile după ce în orașul Granada au avut loc grave ciocniri între muncitorii constructori greviști și poliție care s-au soldat cu trei morți și peste 80 de răniți.

sau pîr de capră. Pielele animalelor, îndeosebi de leopard, se legau în talie iar îmbrăcămintea bărbatilor era prevăzută cu o coadă ciudată. Din piel se mai confecționau bonete și încălțăminte.

James Mellaart consideră că bărbatul din Büyük Çatal reprezentau elementul dinamic, iar femeia — elementul static. Bărbatul mergeau la vîntoare, construiau casele, se îndeletniceau cu diferite meșteșuguri și comerț, iar femeile lucrau ogoarele și țeseau.

Mellaart admite că întemeierea orașului corespunde unei necesități economice, că ea reprezintă începuturile agriculturii colective. La Büyük Çatal se cultivă orz, trei soluri de grîu, linte, mazăre, se obțineau uleiuri vegetale din ghindă, fistic și migdale. Prezența merilor, mîgdalilor și a hameiului este poate semnul primelor grădini de pomi fructiferi.

Frescele

Frescele datează de 6 000 de ani. Cea mai mare dintre ele înfățișează un taur și are dimensiunile de 3×1,80 m. Culoarele predominante sînt roșu, roșu, alb și negru. Ornamentele principale sînt min totuși figurile geometrice, al căror sens nu a fost încă descoperit. Majoritatea frescelor reprezintă scene de vîntoare și ritualuri funerare. Un desen înfățișează un mormînt din trestie și ierburii împletite cu crani și schelete în partea superioară. De cele mai multe ori, oamenii sînt reprezentați cu bărbi lungi, nutreții și cu o expresie inteligentă a feței.

Și totuși, cum a dispărut Büyük Çatal? Să fi fost vorba de un atac inamic sau de o epidemie? Să fi dispărut brusc sau lent? Taina nîmnei sale suflări nu a fost încă descoperită.

(Din „Science et Vie”)